

Lunds universitet
Statsvetenskapliga institutionen

STVK04
Termin 6
Handledare: Annika Fredén

LUNDS
UNIVERSITET

Utvecklingsamarbete eller beroendeställning?

En Komparativ Studie av Kinas och EU:s Engagemang i EAC

[9919]

Annie Arcini Lundwall
Marko Siljanovski

Abstract

This thesis investigates the economic engagements of China and the European Union in the East African Community, focusing specifically on Kenya and Uganda. The study aims to compare how China's and the EU's investments in infrastructure projects influence the region and whether these actions can be perceived as attempts to establish dependency relationships. Using a mixed-method approach, combining qualitative text analysis and quantitative data, the research examines the intentions behind these investments, their economic impact, and the potential implications for East African Community countries. The analysis is grounded in dependency theory, neocolonialism and debt trap, providing a theoretical framework to understand the dynamics of power and influence in these international relationships. The findings suggest that while both China and the EU claim to promote development and mutual growth, their significant financial commitments might lead to increased dependency for the recipient countries. This study contributes to understanding the dynamics of international investments in developing regions and highlights the complex interplay between development aid and geopolitical interests.

Keywords: China, European Union, East African Community, economic engagement, dependency theory, infrastructure investments.

Förord

Vi vill börja med att tacka vår handledare, Annika Fredén, för hennes stöd och vägledning genom denna uppsats. Hennes insikter och feedback har varit mycket värdefulla för att hjälpa oss att forma och förbättra vårt arbete. Vi vill även ta tillfället i akt att tacka varandra för ett bra samarbete och det engagemang som gjort detta arbete möjligt.

Annie Arcini Lundwall

Marko Siljanovski

Lunds universitet, 2024

Akronymer

AU - African Union

BRI - Belt and Road Initiative

DTD - Debt Trap Diplomacy

EAC - East African Community

EIB - European Investment Bank

EU - European Union

EU-AU - European Union - African Union

EXIM - Export Import

FOCAC - Forum on China Africa Cooperation

HDI - Human Development Index

Innehållsförteckning

1. Introduktion.....	7
1.1 Syfte och frågeställning.....	7
1.2 Uppsatsens delar.....	8
2. Bakgrund.....	9
2.1 East African Community (EAC).....	9
2.2 Afrika och EU:s relation.....	9
2.3 Afrika och Kinas relation.....	11
3. Teori.....	13
3.1 Beroendeteorin.....	13
3.1.1. Debt trap diplomacy.....	14
3.1.2. Nykolonialism (neokolonialism).....	15
4. Vetenskaplig relevans.....	16
4.1 Tidigare forskning.....	16
4.2 Inomvetenskaplig relevans.....	18
4.3 Utomvetenskaplig relevans.....	18
4.4 Hypotes.....	19
5. Metod.....	20
5.1 Forskningsdesign.....	20
5.2 Avgränsning.....	21
5.3 Konceptualisering.....	22
5.3.1. Ekonomiskt engagemang.....	22
5.3.2. Utvecklings- och utvecklade länder.....	22
5.4 Material.....	23
6. Empiri.....	25
6.1 EIB.....	25
6.1.1. Kenya.....	25
6.1.2. Uganda.....	26
6.2 EXIM.....	27
6.2.1. Kenya.....	27
6.2.2. Uganda.....	27
7. Jämförande analys av Kinas och EU:s engagemang i EAC.....	28
7.1 Uttalade intentioner.....	28
7.2 Ekonomiskt engagemang och påverkan.....	29
7.2.1. Beroendeställning och debt-trap.....	29
7.2.2. Nykolonialism.....	31
7.3 Potentiella effekter av beroendeställning.....	32

7.4 EU:s ökade engagemang.....	33
8. Diskussion.....	37
8.1 En kritisk diskussion om forskningen.....	37
8.2 Värdekonflikter.....	38
8.3. Reflektion.....	38
9. Slutsats och vidare forskning.....	39
10. Referenslista.....	40

1. Introduktion

Den globala dynamiken i ekonomiska investeringar har under senare år blivit allt mer komplex och politisk laddad, särskilt när det gäller relationer mellan världens ekonomiska stormakter och utvecklingsregioner. I denna uppsats står de komplexa mönster av ekonomiskt engagemang av Kina och Europeiska Unionen i Afrika, med ett specifikt fokus på East African Community i centrum. Denna region är känd för sin snabba ekonomiska tillväxt och har blivit en arena för stormakter att kunna visa sina ekonomiska muskler. Genom att utforska hur Kina och EU skiljer sig åt i sina investeringar och deras möjliga långsiktiga inverkan på EAC länderna, ämnar uppsatsen att belysa och kritiskt granska om dessa engagemang kan leda till en ökad beroendeställning. Med en djupdykning i de specifika investeringarnas natur och omfattning, har vi som avsikt att ge en omfattande översikt över den pågående ekonomiska kampen och dess potentiella konsekvenser.

1.1 Syfte och frågeställning

Studien syftar till att utförligt jämföra Kina och EU:s ekonomiska engagemang i Afrika, med särskilt fokus på Östafrika. Mot bakgrund av den ökade uppmärksamheten kring Kinas roll i Afrika, undersöker denna uppsats skillnaderna i hur Kina och EU påverkar regionen, specifikt inom ramen för EAC. Studien kommer att analysera om detta engagemang bidrar till en ökad beroendeställning för EAC-länderna genom att granska aktörernas intressen. Fortsatt syftar uppsatsen till att redogöra kritiken som riktas mot aktörerna och analysera huruvida den skiljer sig åt eller inte.

Frågeställningen som utgör kärnan i uppsatsen är: *“Hur skiljer sig Kinas och EU:s ekonomiska satsningar inom infrastruktur i EAC åt, samt skulle deras handlingar kunna betraktas som ett försök att etablera en beroendeställning i regionen?”*.

1.2 Uppsatsens delar

Uppsatsen tar en djupgående titt på Kinas och EU:s engagemang i Afrika, med speciellt fokus på länderna inom EAC. Den börjar med en bakgrund som ger en omfattande beskrivning av regionen samt beskriver Kinas och EU:s roll med Afrika och EAC. Fortsättningsvis behandlas relevant tidigare forskning och en hypotes formuleras utifrån den teoretiska ramen som styr undersökningen. Detta följs av en diskussion om uppsatsens vetenskapliga relevans och dess potential att adressera kunskapsluckor.

Metodavsnittet ger en översikt över forskningsdesign, avgränsningar samt konceptualisering av begrepp. Efter detta presenteras den empiriska datan som analyseras i detalj. Analysen av den empiriska datan leder sedan till en diskussion med utgångspunkt i teorierna och tidigare forskning. Uppsatsen avslutas med en sammanfattning av dess viktigaste upptäckter, slutsatser och förslag på framtida forskning.

2. Bakgrund

För att djupgående analysera vår valda forskningsfråga är det av betydelse att vi förstår bakgrunden och de bakomliggande faktorerna till de fenomen vi avser att studera. Det är särskilt viktigt att besitta en grundläggande förståelse för det område som utgör EAC och hur relationen har utvecklats mellan Kina, EU och Afrika.

2.1 East African Community (EAC)

EAC är en regional mellanstatlig organisation som omfattar åtta medlemsländer: Burundi, Demokratiska Republiken Kongo, Kenya, Rwanda, Somalia, Sydsudan, Uganda, och Tanzania. Organisationen skapades år 2000 och har som målsättning att vidga och fördjupa den ekonomiska, politiska, sociala, och kulturella integrationen mellan länderna (EAC, 2024).

Organisationen har haft en stor betydelse både strategiskt och geopolitiskt och den räknas nu som en av de snabbast växande regionala ekonomiska blocken i världen. Detta manifesteras i de betydande framsteg som gjorts inom den Östafrikanska Tullunionen, bland annat genom skapandet av en gemensam marknad år 2010 och implementeringen av en östafrikansk monetär union. Dessa steg understryker regionens ambitioner och framsteg mot en mer sammanlänkad och enhetlig ekonomisk framtid (EAC, 2024).

2.2 Afrika och EU:s relation

EU och Afrikanska Unionen (AU) påbörjade ett formellt samarbete i början av 2000 - talet med huvudsyftet att handskas med samtida problem och etablera politiska prioriteringar mellan kontinenterna. Samarbetet har sedan dess utvecklats till att sträva efter att stärka det ekonomiska samarbetet och främja hållbar utveckling vilket även gjort dem villiga att samarbeta mot en strategisk och långsiktig vision (European Commission, 2024).

Omvärldens ökade osäkerhet, konflikter och således förändrande maktstrukturer har haft negativa implikationer på EU - AU samarbetet. Kombinationen av Europas minskande ekonomiska och politiska betydelse för omvärlden och framväxten av flera internationellt stora

aktörer har framförallt påverkat relationen på två sätt. Det första är att Afrika numera har större valmöjligheter när det kommer till valet av samarbetspartner, EU förblir viktig, men det är inte nödvändigtvis alltid den föredragna. Dessutom har ökade lån och investeringar mellan Afrika och andra, okonventionella aktörer, exempelvis Kina, visat att Afrika är mer villiga att ingå ett samarbete som baseras på handel och investeringar, istället för enbart humanitär hjälp (European Centre for Development and Policy Management, 2024). EU har även ett tydligt samarbete med EAC och har sedan 2014 haft specifika handelsavtal. Dessa avtal syftar till att stärka handelsrelationerna och främja ekonomisk tillväxt och integration mellan EU och EAC. (European Commission, 2024).

Med omvärldens ökade intressen i Afrika har även EU utvidgat sina investeringar. Global Gateway, som etablerades 2021, är EU:s strategiska initiativ för att utveckla och förbättra den digitala infrastrukturen, energisektorn och transportsystemen världen över. Projektet syftar även till att främja hälsa, utbildning, grön omställning samt demokratisk utveckling internationellt. Mellan åren 2021 och 2027 planerar EU att mobilisera upp till 300 miljarder euro för investeringar i hållbara projekt inom dessa sektorer. Den första stora satsningen inom ramen för Global Gateway var Africa-Europe Investment Package, ett paket på 150 miljarder euro som var inriktat på att stärka samarbetet med afrikanska länder (ibid).

EU:s investeringar sker främst genom dess bank, European Investment Bank (EIB). Banken definierar sig själv som *“The European Investment Bank is the lending arm of the European Union. We are one of the biggest multilateral financial institutions in the world and one of the largest providers of climate finance.”* (European Investment Bank, 2024). Bankens huvudsakliga syfte är att stödja EU:s politik genom att finansiera hållbar utveckling både inom och utanför unionens gränser. EIB investerar i flera sektorer för att främja ekonomisk tillväxt, skapa arbetstillfällen och förbättra livskvaliteten för den Europeiska unionen och andra partnerländer. De finansierar projekt i över 160 länder och är en av världens största multilaterala långgivare (ibid).

2.3 Afrika och Kinas relation

Kina och Afrika har historiskt haft ett starkt förhållande med gemensamma intressen och ett engagemang för parallell utveckling. Den tidigare generalsekreteraren för det kinesiska kommunistpartiet, Jiang Zemin uttryckte en gång följande: *“China is the biggest developing country and Africa, the continent with the largest number of developing countries”* (Marafa, 2009, s. 9). Uttalandet pekar mot Kina och Afrikas gemensamma historia, såväl som gemensamma samtida målsättningar och förtydligar vikten av ett internationellt samarbete med den afrikanska kontinenten. Vidare har Kina klart uttryckt sin avsikt att skydda och värna om sina relationer med Afrika, samt att försvara både sina egna intressen och de gemensamma värderingarna hos sina samarbetsländer på kontinenten. (Embassy of the People's Republic of China to the Federal Republic of Ethiopia, 2022).

Under de senaste decennierna har Kina intensifierat sitt engagemang i Afrika, där kontinenten inte enbart betraktas som en utvecklingspartner utan även som en betydande aktör på den globala scenen. Detta partnerskap blev formellt och fick ny energi genom etableringen av Forum on China-Africa Cooperation (FOCAC) år 2000, som har spelat en avgörande roll i att definiera riktlinjerna för samarbetet. De ekonomiska banden understryks av omfattande kinesiska investeringar i afrikansk infrastruktur inom ramen för Belt and Road Initiative (BRI), vilket har bidragit till ökad anslutning och ekonomisk integration över hela Afrika (Embassy of the People's Republic of China in the Independent State of Papua New Guinea, 2021).

Utöver Kinas intresse för den afrikanska kontinenten har de även uttryckt specifikt intresse för EAC. I juni 2023 nämner EACs huvudkontor att Kina har utlovat ett förstärkt samarbete med EAC i områden som kapacitetsuppbyggnad, handel och infrastrukturutveckling. Kinas ambassadör i Tanzania, Chen Mingjian, förmedlade att Kina kommer att förbli en hängiven och stark anhängare av EAC i utvecklingsfrågor och bekräftar även att Kina önskar att fortsätta stärka samarbetet och solidariteten, med en ömsesidig nytta för båda parter (Owaka, 2023).

BRI lanserades av Xi Jinping år 2013 och är ett projekt som initialt syftade till att fysiskt länka samman Östasien med Europa, men som sedan har expanderat till att inkludera Afrika, Oceanien

och Latinamerika. I samband med BRI har Kinas ekonomiska och politiska inflytande ökat globalt. Investeringar som betraktas som grundpelare för projektet är bland annat omfattande nätverk av järnvägar, energiledningar och motorvägar. Dessa investeringar har uppskattningsvis uppgått i en biljon dollar och har nu mött kritik där länder och andra internationella observatörer visar skepticism kring Kinas skuldbeläggning av mindre ekonomier och deras ökade geopolitiska makt (Council on Foreign Relations, 2023).

Kinas finansiering sker oftast genom den statligt ägda banken Export-Import Bank of China (EXIM) som har som huvudsyfte att stödja och främja Kinas utrikeshandel, investeringar och internationella ekonomiska samarbeten. Detta gör den genom att tillhandahålla finansiella tjänster som till exempel lån och exportkrediter som är viktiga för att kunna säkra och facilitera export och import mellan Kina och andra länder. Banken spelar bland annat en central roll i genomförandet av BRI och bidrar därmed till att utvidga Kinas ekonomiska påverkan globalt, samt stärker banden till partnerländer genom ekonomiskt stöd och utvecklingssamarbete (Eximbank, 2024). Vidare erbjuder banken initiativ för att uppfylla miljömässigt och socialt ansvar och främja ekonomisk utveckling (Asia Society Policy Institute, 2019).

3. Teori

I denna uppsats kommer vi att presentera och diskutera två teorier: beroendeteorin och nykolonialism. Dessa teorier kommer att analyseras och kopplas samman med fenomenet “debt trap” för att ge en djupare förståelse av de komplexa ekonomiska och politiska relationer som studeras.

3.1 Beroendeteorin

En inflytelserik tolkning av beroendeteorin kommer från dos Santos, som definierar den som “*a situation in which the economy of certain countries is conditioned by the development and expansion by another*” (Kvangraven, 2023, s. 148). Dos Santos lyfter fram hur ett land kan hamna i en tydlig beroendeställning till ett annat, vilket understryker de ojämlika ekonomiska relationerna mellan nationer. Det är dock viktigt att påpeka att det inte råder konsensus bland forskare om en entydig definition av beroendeteorin. Istället existerar flera tolkningar och förståelser av detta komplexa fenomen. En central aspekt av teorin är dock distinktionen mellan länder i det globala systemets “centrum” och de som befinner sig i “periferin”. Denna indelning är grundläggande för förståelsen av hur mer utvecklade länder i centrum ofta gynnas på bekostnad av mindre utvecklade länder i periferin, som ett direkt resultat av det rådande globala ekonomiska systemets strukturer (ibid).

Inom beroendeteorin finns en strukturalistisk gren, starkt förknippad med den argentinske ekonomen Raul Prebisch, som belyser de ogynnsamma handelsvillkoren för länder i periferin (Kvarngraven, 2023, s. 150). Tillsammans med Hans Singer formulerade Prebisch den så kallade Prebisch-Singer-hypotesen, vilken argumenterar att de ekonomiska villkoren för länder beroende av export av råvaror tenderar att försämrats över tid jämfört med mer industrialiserade länder. De pekade på att handelsvillkoren mellan utvecklade länder och utvecklingsländer återspeglar strukturella skillnader i den globala marknaden mellan periferin och kärnan (Bloch & Sapsford, 2000, s. 461).

Denna teori vidareutvecklades av Chilcote, som utvidgade diskussionen till att även omfatta finansiellt beroende. Han argumenterade att länder i periferin inte bara är beroende av handel utan även av finanskapital från de utvecklade länderna. Ett sätt för periferiländerna att attrahera detta kapital var genom att erbjuda höga räntor, vilket paradoxalt nog kunde undergräva deras ekonomiska tillväxt och fördjupa deras skuld. Chilcotes analys visade att även om utländska investeringar kan verka gynnsamma på kort sikt, leder de ofta till längre perioder av ekonomisk stagnation och skuldsättning (Kvarngraven, 2023, s. 150). Det är detta perspektiv på beroendeteorin, med fokus på finansiellt beroende, som kommer att utgöra huvudfokus i vår uppsats.

3.1.1. Debt trap diplomacy

Beroendeteorin har bidragit till identifieringen av ett fenomen känt som “Debt Trap Diplomacy” (DTD). Detta begrepp används ofta av västerländska medier för att beskriva Kinas ekonomiska engagemang i Afrika, såväl som deras storskaliga projekt i Asien och Östeuropa under BRI. DTD kännetecknas av att Kina lånar ut stora belopp till låginkomstländer med hög skuldsättning, som sedan kämpar med att återbetala dessa skulder. När dessa länder misslyckas med återbetalningen kan de tvingas överlåta strategiska tillgångar till Kina för att minska sin skuldbörda, en process som är känd som “debt-for-equity swap”.

USA:s dåvarande statssekreterare Mike Pompeo riktade år 2019 skarp kritik mot detta förfarande, där han anklagade Kina för att använda korrupcion och brist på transparens i sin DTD-strategi. Pompeo argumenterade att DTD inte bara syftar till att ekonomiskt belasta länder, utan även att strategiskt underminera deras politiska system genom att skapa ohållbara skulder. Han beskrev DTD som en form av nykolonialism som inte bör tolereras av det internationella samfundet, ett ställningstagande som belyser de geopolitiska spänningar som präglar Kinas växande inflytande (Himmer & Rod, 2023).

Brahma Chellaney, som introducerade termen DTD, erkänner att utlåning till låginkomstländer för att förbättra infrastrukturen inte nödvändigtvis är problematisk i sig. Han argumenterar dock att Kina använder sin finansiella makt för att få kontroll över viktiga sektorer i låntagarlandet, såsom tillgång till naturresurser och marknader för export av lågkostnadsvaror. Chellaney

påpekar också att Kinas agerande ofta står i konflikt med internationella ansträngningar, såsom de från Världsbanken och Internationella valutafonden, som syftar till att öka transparens, förebygga skuldkriser och bekämpa korruption (Himmer & Rod. 2023).

Kritiken mot termen DTD varierar i sin intensitet och fokus. En del kritiker ifrågasätter om Kinas strategi är avsiktlig, medan andra argumenterar att de länder som hamnar i dessa skuldfällor ofta har korrupta regeringar som lånar oansvarigt. Det finns även de som menar att kritiken mot DTD används som västerländsk propaganda, avsedd att stävja Kinas växande inflytande och förhindra djupare relationer mellan Kina och andra nationer (Himmer & Rod. 2023).

3.1.2. Nykolonialism (neokolonialism)

För att ytterligare fördjupa vår förståelse av beroendeförhållanden har vi inkluderat nykolonialism i vår studie. Nykolonialism är en väletablerad teori som ofta diskuteras kring forskning om Afrika. Denna teori hjälper oss att systematiskt utforska de mekanismer som upprätthåller ekonomiska och politiska beroenden, vilket gör den nödvändig för vår forskning.

Nykolonialism definierades av Ghanas första president Kwame Nkrumah som: *“modern attempts to perpetuate colonialism, while at the same time talking about ‘freedom’* “ (Watts, 2009, s. 360). Den initiala förklaringen av nykolonialism refererade till tidigare koloniers fortsatta beroendeställning av deras koloniserare. Men dess innebörd utvidgades snabbt till att omfatta en bredare definition när den traditionella kolonialismen avtog, och den utvecklades till en strategi för att upprätthålla ekonomisk exploatering och politiskt inflytande genom mer subtila metoder. Teorin hänger således tätt ihop med kapitalistiska makter som utövas av både stater och företag, för att dominera underordnade nationer, genom internationell kapitalism istället för genom direkt styre (Obikwelu m.fl., 2023. s. 7-8). Således opererar nykolonialismen ofta under täckmanteln av ekonomiskt bistånd, där utvecklade länder använder verktyg som bland annat lån och investeringar för att påverka politik och ekonomi i utvecklingsländer, vilket direkt gynnar givarlandet. Denna “subtila” kontroll kan sedan begränsa ett lands utvecklingsmöjligheter och hålla det beroende av utländskt kapital, vilket i praktiken innebär en fortsättning av koloniala maktstrukturer under nya former (ibid).

4. Vetenskaplig relevans

4.1 Tidigare forskning

Det finns omfattande forskning kring Kinas närvaro i Afrika och landets engagemang på kontinenten har varit föremål för debatt och kritik. Således har många frågetecken riktats till Kinas verkliga motiv bakom inblandningen i Afrika. Exempelvis tar Mkhize & Lawrence (2023, s. 80) forskning avstamp i att analysera huruvida Kinas inblandning i Afrika bör betraktas som någonting positivt, med argumentet att det främjar ekonomisk utveckling, eller negativt, eftersom det exploaterar kontinentens naturresurser och hämmar dess självständighet. Ytterligare exempel på detta är bland annat Bräutigam och Gallaghers (2014, s. 349-350) forskning som pekar på att Kinas Eximbank medvetet lånar ut pengar till länder för att sedan få det återbetalt i råvaror. De lyfter bland annat fram att Kina har beviljat lån för finansiering av infrastruktur till länder som Angola, vilket sedan återbetalas med olja och andra råvaror.

Vid sökning på nyhetssidor som t.ex. The Economist, kan man hitta ännu mer information och framförallt kritik mot Kinas inblandning i Afrika. Artikeln är tydlig i sin ståndpunkt att Kinas motiv inte är altruistiskt, utan uppenbart drivs av egenintresse. Dessutom belyser artikeln att Kinas kombination av finansiella investeringar och konstruktion har stimulerat tillväxt, men det har även bidragit till korruption och ofta stöttat autokratier. De kastar även ljus på EU:s svar på Kinas ekonomiska engagemang på kontinenten genom Global Gateway. I samband med detta har även Ursula von der Leyens uttalande inkluderats som lyder som följande: “...unlike China, the EU wants to create links and not dependencies” (The Economist, 2022).

En tidskrift av Githaiga och Bing (2019, s. 222) ger en djupgående titt på Kinas BRI-initiativ i Afrika, med särskilt fokus på Standard Gauge Railway i Kenya, som även är ett av våra fall i empirin. Denna studie belyser både positiva effekter, som ekonomisk utveckling och jobbskapande, och negativa konsekvenser, som ökad skuldsättning och miljöpåverkan. Tidskriften kompletterar tidigare forskning och styrker även argumentet kring debt-trap när den antyder “Additionally, critics have argued that the economic trap has developed into political

manipulation which has had consequences for some countries' internal affairs" (Githaiga och Bing, 2019, s. 222).

Det finns även forskning kring EU:s engagemang i Afrika och vi har identifierat en källa som specifikt adresserar EU:s inblandning i EAC. Boken av Mwilima (2023, s. 1-2) utforskar hur EU och dess medlemsstater använder både multilaterala och bilaterala kanaler för att styra sitt bistånd till EAC, vilket lyfter fram de olika nationella intressena och de strategiska besluten bakom deras engagemang. Denna forskning ger en djupgående bild av EU:s insatser, vilket speglar EU:s egen erfarenhet av regional integration som en samarbetsmekanism inom Europa. Boken belyser även hur EU:s strategier kan ha oavsiktliga negativa konsekvenser på de afrikanska ländernas suveränitet och utveckling, vilket framhäver de komplexa dynamikerna som kan uppstå när internationella aktörer engagerar sig i regionen.

Vi har granskat forskning som belyser nykolonialismens effekter i Västafrika, särskilt genom Odijies (2021) studie. Hans arbete visar hur regionens ekonomiska utveckling är kopplad till lokala eliters politiska överlevnad och EU:s handelsrelationer med sina tidigare kolonier. Odijie argumenterar att utan EU:s handelsavtal skulle lokala ledare ha drivit ekonomiska reformer istället för att bibehålla koloniala strukturer. Hans forskning jämför länder som deltog i konventionerna med de som inte gjorde det, vilket avslöjar skillnader i utveckling; länder i konventionerna uppvisade nykoloniala tendenser medan andra genomgick ekonomiska förändringar. Denna analys belyser hur EU:s ekonomiska samverkan, trots syftet att stödja utveckling, kan ha begränsat ekonomisk diversifiering och självständighet i dessa länder.

Sammanfattningsvis ger dessa källor en omfattande översikt över tidigare forskning kring Kina och EUs engagemang i Afrika. Trots detta identifierar vi en kunskapslucka när det gäller jämförande studier av inflytande från olika internationella aktörer med specifikt fokus på EAC.

4.2 Inomvetenskaplig relevans

Uppsatsen handlar om hur Kina och EU engagerar sig i EAC och vilken roll de spelar i regionens ekonomiska och politiska landskap. Den jämför deras aktiviteter och effekter på regional utveckling och ger nya insikter i hur globala maktförhållanden påverkar lokala förhållanden. Vi tittar närmare på investeringsprojekt och dess påverkan för att få en klarare bild av hur teorier som nykolonialism, beroendeteorin och debt-trap kan förstås i dagens sammanhang.

Studien använder en blandning av en kvalitativ textanalys och kvantitativ metod för att granska dessa frågor och kombinerar information från olika källor som officiella dokument, vetenskapliga artiklar och medierapporter. Detta ger en mer mångsidig förståelse av ämnet, vilket kan tjäna som exempel för framtida forskning inom liknande områden.

Vidare belyser uppsatsen hur både Kinas och EU:s engagemang påverkar EAC och fyller därmed en kunskapslucka i tidigare forskning, som ofta fokuserat på en enskild extern aktör. Genom att studera de två aktörerna kan vi se hur deras interaktioner inte bara är investeringar utan också del av en större maktstruktur. Uppsatsen bidrar också teoretiskt genom att applicera och utvärdera teorier baserade på verkliga exempel, vilket ger en djupare förståelse för hur dessa teorier håller i praktiken. Detta kan inspirera till mer forskning om hur globala intressen påverkar andra regioner i världen.

4.3 Utomvetenskaplig relevans

Studien syftar till att ge viktiga insikter för beslutsfattare och företagsledare som är aktiva eller planerar att etablera sig i Afrika och specifikt EAC. Vi granskar hur investeringar påverkar den lokala ekonomiska och politiska miljön, vilket vi hoppas kan ge intressenter bättre förutsättningar att navigera i komplexa geopolitiska och ekonomiska sammanhang. Dessutom belyser vår forskning hur den internationella närvaron kan förändra beroendeförhållanden inom EAC. Vi hoppas att civilsamhällets organisationer kan använda våra resultat för att driva på förändringar som skyddar lokala intressen och främjar hållbar utveckling.

Fortsättningsvis strävar uppsatsen efter att bidra till den offentliga debatten. Genom att analysera Kinas och EU:s engagemang, skapas en grund för en mer informerad och nyanserad offentlig diskussion. Detta stärker beslutsunderlaget för både regionala och globala aktörer och är kritiskt för att stödja välgrundade beslut som är känsliga för lokala och internationella utvecklingsdynamiker. En välinformerad debatt är avgörande för att utforma politik som gynnar både lokala samhällen och internationella relationer, och vår forskning strävar efter att vara en katalysator för just detta.

4.4 Hypotes

Vår hypotes är att både Kina och EU framställer sina investeringar i EAC som verktyg för att främja utveckling och ömsesidig ekonomisk tillväxt, men att dessa investeringar i realiteten används som utrikespolitiska medel för att bidra till att fördjupa beroendeförhållanden för EAC-länderna. Vi förutser att dessa beroenden kan leda till en oproportionerlig kontroll över viktiga infrastrukturer och naturresurser, vilket i sin tur kan inskränka de berörda ländernas politiska och ekonomiska autonomi. Vår uppfattning är att Kinas investeringar huvudsakligen drivs av geopolitiska motiv, snarare än av en genuin vilja att förbättra förhållandena i dessa länder. Sådana ekonomiska initiativ kan ses som moderna uttryck för nykolonialism genom deras omfattande lån och investeringar.

EU:s ekonomiska engagemang uppfattas å andra sidan som mer genuint och välvilligt mot afrikanska länder. Unionen ökar nu sitt ekonomiska engagemang på kontinenten och detta sker troligtvis på grund av insikten att de måste intensifiera sitt engagemang, i form av både skala och omfattning, för att bli konkurrenskraftiga gentemot Kina. Denna strategi innebär sannolikt att även EU kan bidra till en ökad beroendeställning för afrikanska länder. Med tanke på hur Kina kritiserats och granskas av västerländsk media, argumenterar vi för att även EU:s agerande berättigat borde genomgå en noggrann granskning. Detta hade hjälpt avgöra ifall metoderna och intentionerna faktiskt skiljer sig åt från Kinas eller om de istället är mer lika än vad vi tänkte oss.

5. Metod

5.1 Forskningsdesign

I denna uppsats används en blandad metodansats för att utforska och jämföra Kinas och EU:s engagemang i infrastrukturprojekt inom EAC. Genom att kombinera kvalitativ textanalys och kvantitativ metod strävar vi efter att ge en djupare förståelse för hur detta engagemang framställs och vilken betydelse det har för länderna inom EAC. Den kvalitativa delen, som innefattar textanalys av officiella dokument, rapporter, akademiska artiklar och medieinnehåll, kommer att hjälpa oss identifiera och tolka nyckelteman relaterade till de två aktörernas påverkan på regionens ekonomiska och politiska oberoende (Esaiasson, m.fl., 2017, s. 211-212). Vi kommer att analysera aktörernas uttalade intentioner kring sina investeringar och samarbeten i EAC genom att studera dokument och rapporter. Dessa dokument och rapporter kommer att ge oss underlag för att förstå hur aktörerna själva betraktar sitt engagemang. Utöver detta kommer vi även att inkludera medieinnehåll för att få en insikt i hur aktörernas aktiviteter uppfattas och diskuteras offentligt. Detta kommer i sin tur ge oss en förståelse för den offentliga diskursen kring deras engagemang och eventuella kritik.

Fortsättningsvis kommer den kvantitativa ansatsen att komplettera analysen genom att ge möjlighet att mäta och jämföra den numeriska omfattningen av engagemang samt att tydliggöra eventuella skillnader mellan aktörerna. Detta möjliggör för en omfattande undersökning av hur och i vilken utsträckning Kina och EU påverkar EAC, vilket bidrar till en mer objektiv och mätbar förståelse av deras inverkan och lägger grunden för uppsatsens jämförelse (Esaiasson, m.fl., 2017, s. 198-199).

I vårt val av fall har vi noggrant valt ut specifika projekt baserat på premisserna att dessa representerar de största investeringarna, av publicerad statistik, som både Kina och EU har genomfört inom infrastrukturektorn i EAC, vilket stärker studiens validitet. Detta val garanterar även att de fall vi analyserar är betydande både i omfattning och inverkan, vilket ger en tydlig bild av hur dessa två globala aktörer strategiskt engagerar sig i regionen. Genom att fokusera på de mest omfattande projekten kan vi utforska de största och mest påtagliga effekterna av deras

investeringar, vilket är kritiskt för att förstå både den ekonomiska och politiska dynamiken de bidrar till inom EAC.

5.2 Avgränsning

Uppsatsen begränsar sin analys till perioden från år 2000 till nu, med en bakgrund som inkluderar det långa samarbete som föregått denna tidsram. Vi har valt att börja vår undersökning från och med år 2000 då många samarbeten startade då, bland annat FOCAC, EU-AU och EAC. Fortsättningsvis har vi valt att dra vår undersökning till nutid då EU har satt igång med allt mer samarbeten med länderna i Afrika under de senaste åren, till exempel Global Gateway, medan Kina å andra sidan har haft storskaliga samarbeten under hela 2000-talet, som BRI. Detta gör att vi kommer kunna genomföra en komparativ analys av båda aktörernas beteende och hitta likheter och skillnader mellan dem. Fokuset kommer att ligga på att utforska och jämföra Kinas och EU:s engagemang i Afrika, specifikt på infrastrukturinvesteringar. Vi har valt att fokusera på det för att kunna göra en så tydlig jämförelse som möjligt, för att sedan ha som målsättning att kunna generalisera deras beteenden och dra slutsatser om eventuell beroendeställning. Fortsättningsvis har vi valt att göra en avgränsning inom ramen för vad som innefattas av infrastruktur. De sektorer vi kommer att innefatta är motorvägar, järnvägar och energiprojekt.

Vi har valt att avgränsa oss till EAC och specifikt Kenya och Uganda. Vårt val av Kenya och Uganda som fokusländer grundar sig på en kombination av ekonomiska, politiska och strategiska överväganden. Först och främst representerar dessa två länder framträdande exempel på ekonomisk utveckling och politisk stabilitet inom regionen, vilket gör dem till säkrare miljöer för investeringar jämfört med andra länder i området. Kenya som ofta uppfattas som en ekonomisk ledare i Afrika erbjuder en stadig infrastruktur och ett växande affärsklimat vilket gör det till en ideal inkörspport för de som söker etablera sig på kontinenten. Uganda har även visat en imponerande stabilitet och tillväxt, vilket lockat betydande internationella investeringar. (The World Bank, 2024). Ländernas utvecklingsgrad, kombinerat med en relativ politisk stabilitet, gör dem till föredragna mål för investeringar som syftar till långsiktigt engagemang och hållbar tillväxt. Observera att politisk stabilitet inte nödvändigtvis betyder demokrati.

Ytterligare en faktor till våra val är tillgången på nödvändiga data och information som krävs för att genomföra en noggrann analys och jämförelse. I båda fallen Kenya och Uganda har vi kunnat hitta tillförlitlig data och statistik, vilket är avgörande för en korrekt utvärdering. Uppsatsens tidigare ambition var att även inkludera Tanzania, men vi valde att utesluta det då vi inte kunde hitta tillräckligt med tillförlitlig data för att kunna dra nödvändiga slutsatser. För att få en tydligare och mer trovärdig undersökning valde vi därför att utelämna Tanzania, även om det är ett framträdande land i EAC.

Fortsättningsvis har vi valt att avgränsa investeringarna från två banker som ägs av vardera aktör för att göra jämförelsen så tydlig som möjligt. Dessa två banker är EIB och EXIM. Genom att fokusera på följande aktörer så kommer uppsatsen ta avstamp i att detaljerat observera Kinas, respektive EU:s mest etablerade och framträdande banker med avseende på att genomföra investeringar i utlandet. Således kommer externa aktörer, exempelvis privata företags investeringar i EAC, att uteslutas ur denna uppsats. Investeringarna som uppsatsen kommer behandla kommer även vara respektive aktörs största projekt inom infrastruktursektorn i respektive land mätt i kapital.

5.3 Konceptualisering

5.3.1. Ekonomiskt engagemang

För att tydliggöra begreppet ekonomiskt engagemang definierar vi detta som direkt och indirekt ekonomiskt inflytande genom infrastrukturinvesteringar. Denna typ av engagemang inkluderar bland annat byggnation av vägar och järnvägar samt energianläggningar. Genom att fokusera på infrastruktur ger vi en konkret och mätbar indikator på ekonomiskt engagemang, vilket underlättar jämförelser mellan Kinas och EUs investeringsstrategier i regionen.

5.3.2. Utvecklings- och utvecklade länder

I denna uppsats använder vi termerna “utvecklade länder” och “utvecklingsländer” för att beskriva de olika aktörerna. Med “utvecklade länder” refererar vi till västvärlden och Kina, medan “utvecklingsländer” används för att beskriva de afrikanska länderna. Det bör belysas att

en vedertagen definition på begreppen och generellt accepterade kriterier saknas. Möjligen kan en anledning till detta vara att olika länder genomgår utveckling i olika faser och att en uppdelning mellan två läger således blir svår att göra (Advocates for International Development, 2024). Vår egen definition kommer baseras på aktörernas HDI värden. Vi har valt att utgå ifrån HDI värdet är eftersom det är ett välfärdsmått som avser att mäta och jämföra levnadsförhållanden i och mellan länder (Ekonomifakta, 2023). Vi anser att ett sådant mått är en tillräcklig indikator på om ett land är utvecklat eller ej. Ugandas HDI värde 2021 var 0,525, medan Kenyas samma år låg på 0,575 (Countryeconomy, 2022). Kinas värde för år 2021 var 0,768 (ibid), medan det samlade HDI - värdet för EU länderna år 2021 var 0,896 (The Global Economy, 2021).

5.4 Material

Datan som presenteras i denna uppsats hämtas från ett brett spektrum av källor. Först och främst har vi i vår bakgrundsdel hämtat information från primärkällor för att få en tydlig och klar bild över de olika aktörerna som vi hanterar. Dessa källor är officiella dokument från bland annat EAC, Europeiska kommissionen, EIB, EXIM, samt Kinas utrikesdepartement och FOCACs hemsida. Dessa källor ger oss en direkt förståelse för aktörernas mål samt planer och stärker studiens reliabilitet, men det medför även risker såsom partiskhet. Aktörernas dokument kan vara utformade för att framhäva positiva aspekter och dölja negativa konsekvenser av deras verksamheter. För att minimera riskerna har vi ansträngt oss för att kritiskt granska dessa källor samt försöka balansera informationen vi hittar med andra oberoende rapporter och analyser.

Vidare innehåller uppsatsen peer-reviewed artiklar som vi har hittat via sökmotorn LUBsearch. Detta är bland annat fallet vid sökning av de teorier vi har tillämpat. Dessa källor tillhandahåller en vetenskapligt granskad kontext som stödjer eller utmanar de framställningar som görs i de primära dokumenten. Genom att kontinuerligt jämföra teoretiska perspektiv med de faktiska förhållandena, kan vi erbjuda en mer nyanserad och omfattande förståelse av de inverknings som internationella aktörer har på regional utveckling. Slutligen har vi försökt att inkludera en bred mångfald av vetenskapliga röster för att undvika en enkelspårig tolkning. Detta innebär att vi har sökt efter artiklar som representerar olika perspektiv och vetenskapliga discipliner, från

ekonomi och politik till samhällsvetenskap och utvecklingsstudier. Genom detta tillvägagångssätt kan vi ge en mer heltäckande bild av de komplexa frågor som vår uppsats adresserar.

För att ytterligare bredda perspektivet har vi använt artiklar från internationella nyhetskällor, som bland annat "The Economist". Dessa källor är värdefulla för att fånga upp de offentliga opinionerna kring Kinas och EU:s handlingar. Dock måste nyhetsartiklar hanteras med försiktighet på grund av potentiell partiskhet och den varierande kvaliteten på journalistisk rapportering. Vi har strävat efter att välja artiklar från etablerade och respekterade nyhetsbyråer för att minimera risken för felaktigheter.

Ett särskilt kritiskt öga har riktats mot information som hämtats från kinesiska källor, inklusive de från Export-Import Bank of China (EXIM). Med tanke på Kinas statligt kontrollerade media och företagsstrukturer, kan informationen vara strategiskt framställd för att stärka landets gestaltade bild utåt. För att hantera detta har vi jämfört sådan information med oberoende källor och analyser för att identifiera och korrigera eventuell snedvridning.

Slutligen är det nödvändigt att reflektera över den potentiella bias som kan uppstå från vårt eget perspektiv. Som västerländska forskare kan vi omedvetet favorisera västerländska källor eller tolkningar, vilket kan påverka vår objektivitet. För att motverka detta har vi aktivt försökt att vara transparenta, åsidosätta fördomar och kritiskt granska båda aktörer på samma sätt.

6. Empiri

I denna del kommer utvald empiri att framföras. Med avseende till avgränsningen ovan så har vi valt att utgå ifrån två aktörer, två banker, två länder, och investeringar från respektive aktör, i respektive land, inom infrastruktur. Fallet om Uganda kommer däremot skilja sig något från resterande genom att inkludera ytterligare ett tredje fall. Denna avvikelse är motiverad av nödvändigheten på och möjligheten till att uppnå en mer nyanserad förståelse av investeringarna i analysen. Därav kommer denna del vara uppdelad i EU och Kina, för att sedan framföra investeringarna som sker i vardera land av EIB och EXIM bank.

	EIB	EXIM
Kenya	<ul style="list-style-type: none">● Vindkraftsprojekt- Lake Turkana = 268 m \$ (200 m €)- (ca 33 % av total kostnad)	<ul style="list-style-type: none">● Järnväg- Standard Gauge Railway = 3.42 md \$- (90% av total kostnad)
Uganda	<ul style="list-style-type: none">● Vattenkraftverk- Bujagali = 136 m \$- (ca 20% av total kostnad)● Eastern Africa Transport Corridor- 55 m \$ (ca 43% av total kostnad)	<ul style="list-style-type: none">● Motorväg- Entebbe-Kampala Expressway = 479 m \$- (ca 74% av total kostnad)

6.1 EIB

Följande del kommer belysa EIBs ekonomiska engagemang i EAC, med ett explicit fokus på Kenya och Uganda.

6.1.1. Kenya

Under 2014 åtog sig EIB att bidra med ca 33% av investeringen eller närmare bestämt 268 miljoner USD (200 miljoner Euro) till vindkraftsprojektet Lake Turkana som totalt kostade 804 miljoner USD (600 miljoner Euro). Detta projekt representerade en viktig milstolpe i

förbättringen av tillgången på förnybar energi och ansågs vara en viktig början på hållbarhetsinitiativ i regionen. Liksom andra utvecklingsländer står även Kenya inför betydande infrastrukturella utmaningar. EU har spelat en avgörande roll genom att erbjuda omfattande stöd, inte bara till Kenya utan även till andra länder, genom investeringar i förnybar energi, vattenförsörjning och väginfrastruktur. EIB, med sitt rykte som en av världens ledande långgivare inom sektorn för förnybar energi, understryker sin betydelse och påverkan inom global hållbar utveckling (European Investment Bank, 2014).

6.1.2. Uganda

År 2008 åtog sig EIB att stödja Bujagali-projektet i Uganda genom ett finansiellt lån på 136 miljoner USD, vilket motsvarar ca 20% av hela projektets kostnad. Detta initiativ var av stor vikt för att bredda och modernisera Ugandas energiinfrastruktur. I projektet ingick uppförandet av ett vattenkraftverk längs Nilen, vilket syftade till att stabilisera landets energitillgångar och minska beroendet av kostsamma och miljömässigt skadliga dieselgeneratorer. Betydelsen av Bujagali-projektet är särskilt framträdande då det förväntades fördubbla Ugandas kapacitet för elproduktion, därigenom ersätta behovet av förorenande termiska kraftverk (European Investment Bank, 2008).

EIB har även investerat i Ugandas infrastruktur genom projektet Eastern Africa Transport Corridor år 2012. Detta initiativ är inriktat på att förbättra transportvägarna längs Northern Road Corridor samt att konstruera två nya förbifarter i städerna M'barara och Kampala. Med en kostnad på totalt 130 miljoner USD, varav 55 miljoner USD är direkt finansiering från EIB, markerar detta projekt en av EIBs största satsningar i regionen, endast överskuggad av Bujagali-projektet. Det som gör projektet särskilt anmärkningsvärt är att det skiljer sig från EIBs tidigare fokusområden. Medan banken traditionellt sett har investerat i områden som berör förnybar energi, faller denna investering inte inom ramarna för det (European Investment Bank, 2012).

6.2 EXIM

Följande del kommer att belysa EXIMs investeringar i Kenya och Uganda.

6.2.1. Kenya

Inom ramen för Kinas BRI markerar Standard Gauge Railway, som är del av “vision 2030”, i Kenya en betydande milstolpe. Detta projekt, som sträcker sig mellan Mombasa och Nairobi, blev färdigt år 2017 och är det största infrastrukturprojektet i landet sedan självständigheten (Africa-China Centre For Policy & Advisory, 2023). Totalkostnaden för projektet var cirka 3,8 miljarder dollar. Projektet är till 90% finansierat av EXIM och syftar till att förbättra transporteffektiviteten, minska transportkostnader och stärka Kenyas position som ett regionalt handelscentrum. Järnvägen har både ökat tillgängligheten och minskat rese- och transporttider avsevärt, men även genererat omkring 46,000 jobb, vilket har bidragit till både ekonomisk tillväxt och social utveckling i regionen (Keya Anami, 2023. s. 2)

6.2.2. Uganda

Entebbe-Kampala Expressway, som blev klar 2017, i Uganda är en av de dyraste motorvägarna i världen. Även den finansierades av EXIM och den har markant förbättrat förbindelserna mellan Ugandas huvudstad och dess internationella flygplats. Projektet bidrar inte enbart till förbättrade transportförhållanden, utan stärker även Ugandas strävanden till att utvecklas till ett regionalt handelscentrum. EXIM bidrog med 479 miljoner dollar till projektet, en summa som täcker 74% av projektets kostnad. Motorvägen är byggd för att erbjuda en effektiv kollektiv transportled mellan Kampala och Entebbe, två centrala städer inom Greater Kampala Metropolitan Area och syftar till att minska trafikstörningarna i Kampala (Ministry of Works & Transport, 2024).

7. Jämförande analys av Kinas och EU:s engagemang i EAC

7.1 Uttalade intentioner

I vår analys av Kina och EU:s intentioner har vi identifierat en tydlig ambition från EU att stärka ekonomiska band och främja hållbar utveckling i Afrika, vilket manifesteras i de projekt vi presenterat i empiridelen, men även i Global Gateway. Dessa projekt syftar till att utvidga det ekonomiska samarbetet över kontinenterna och förstärka relationerna mellan EU och afrikanska länder, exempelvis inom EAC. EIB spelar här en central roll genom att stödja infrastrukturprojekt som överensstämmer med EU:s politiska och ekonomiska värderingar. Även Kina har, genom sina uttalade intentioner och genomförda åtgärder, visat en strävan efter ömsesidig respekt och samutveckling med Afrika. Med omfattande investeringar som presenterades i empiridelen, samt BRI, spelar EXIM bank en nyckelroll i Kinas ekonomiska inflytande. Dessa investeringar är tydliga exempel på hur Kina utökar sitt ekonomiska fotavtryck i regionen.

Tidigare forskning kastar ett kritiskt ljus över dessa intentioner. Forskning från Mkhize & Lawrence (2023), har visat att det finns en betydande debatt om Kinas verkliga motiv i Afrika, där kritiker hävdar att engagemanget ibland kan exploatera kontinentens resurser och hämma dess självständighet. Dessa kritiska röster, förstärkta av media, som bland annat The Economist, som pekar på att Kinas agerande kan ha binära syften där ekonomisk tillväxt ibland åtföljs av ökad korruption och stöd till autokratiska regimer.

Fortsättningsvis ger forskningen om EU i Afrika av Mwilima (2023) en detaljerad inblick i hur EU använder både multilaterala och bilaterala kanaler för att påverka regional integration. Denna forskning noterar dock att EU:s strategier kan ha oavsiktliga negativa konsekvenser på de afrikanska ländernas suveränitet och utveckling. I detta sammanhang introducerar vi även nykolonialism som en relevant teori i vår studie. Nykolonialism, enligt Kwame Nkrumah, refererar till moderna försök att kolonisera samtidigt som man talar om frihet (Watts, 2009) Detta koncept ger oss verktygen att systematiskt undersöka de mekanismer som upprätthåller ekonomiska och politiska beroenden. Dessa mekanismer kan begränsa ett lands

utvecklingsmöjligheter och upprätthålla dess beroende av utländskt kapital, vilket effektivt förlänger koloniala maktstrukturer i nya former.

Odijies (2021) arbete om nykolonialismens effekter i Västafrika fördjupar ytterligare denna analys genom att visa hur EU:s handelsavtal, som pekar på EU:s tidigare investeringar i Västafrika, kan ha begränsat ekonomisk diversifiering och självständighet. Detta illustrerar de komplexa dynamiker som kan uppstå när internationella aktörer engagerar sig i Afrika. Denna teori och dessa perspektiv är centrala i vår analys av både Kinas och EU:s ekonomiska engagemang i Afrika och pekar på hur dessa maktstrukturer fortsätter att forma relationerna.

7.2 Ekonomiskt engagemang och påverkan

Som presenterat i empiridelen har EU och EIB också varit medfinansiärer i diverse projekt i EAC. Utifrån den angivna informationen ovan blir det sålunda av intresse att integrera teorierna samt utvidga diskussionen till huruvida respektive aktörs ekonomiska engagemang kan betraktas som ett försök att nykolonialisera och föra EAC in i en beroendeställning. Dessutom blir det även av intresse att undersöka ifall fallen verkar inom mönstret för fenomenet “debt trap”.

7.2.1. Beroendeställning och debt-trap

Det bör poängteras att förhållandet mellan Kina - EU och Kenya - Uganda till stor del efterliknar centrum - periferi förhållandet som beskrivs av beroendeteorin. Teorin antyder att ekonomiskt samarbete mellan länder ofta gynnar utvecklade länder och begränsar möjligheterna för mindre utvecklade länder, vilket även Odijie (2021) bekräftade genom sin studie i Västafrika. Teorin belyser även att vissa länder placeras i en underordnad och beroende position som är mer fördelaktig för centrumländer. Vidare förtydligar fenomenet “debt-trap” hur Kina, men även EU, använder lån och finansiella överenskommelser för att försätta mottagarländerna i skuld, som sedan medför att de måste kompensera på annat sätt till givarlandet, något som The Economist styrker i sin artikel (2022).

Det faktum att Kenya och Uganda är benägna till att ta emot både Kinas och EU:s investeringar och lånerbjudanden indikerar på att länderna troligen inte hade kunnat genomföra samma omfattande investeringar på egen hand. Detta understryker beroendet Kenya och Uganda har av Kina och EU gällande investeringar i infrastruktur. Detta påstående stöds väl av Chilcotes syn på beroendeteorin som bland annat syftar på att länder i periferin är beroende av finansiellt kapital från länder i centrum (Kvarngraven, 2023). Med tanke på de omfattande kapitalinvesteringarna från både Kina och EU i infrastrukturella projekt hade man kunnat dra slutsatsen att investeringarna leder Kenya och Uganda in i ett beroendeförhållande. Utifrån detta perspektiv är således båda aktörerna, Kina och EU, lika ansvariga för att föra Kenya och Uganda in i en situation av beroende.

Om vi istället analyserar proportionerna av investeringarna som Kina och EU bidrar med, framträder en markant skillnad i omfattning. Specifikt finansierar Kinas EXIM bank upp till cirka 90% av projekten i Kenya och 74% i Uganda, medan EU:s finansiella arm, EIB, står för 33% av investeringen i Kenya, respektive 20% och 43% i Uganda. Denna enorma skillnad i finansieringsandelar är betydelsefull när man betraktar de ekonomiska relationerna mellan dessa länder och deras investerare ur ett beroendeperspektiv. Även om den initiala analysen, som stödjer sig på beroendeteorin, pekar på att både Kina och EU skapar en beroendeställning för Kenya och Uganda, tyder den kvantitativa datan på att Kina kan anses orsaka en djupare beroendeställning. Detta följer det logiska argumentet att ju större andel av finansieringen ett land står för, desto större makt och inflytande tenderar det att ha i mottagarlandet.

Huruvida fenomenet “debt trap” är tillämpligt på Kina och EU:s investeringar i Kenya och Uganda är öppet för tolkning. “debt trap” definieras som när utvecklingsländer lånar ut överdrivet stora summor till låginkomstländer med vetskapen om att låntagaren inte kommer kunna betala tillbaka det lånade beloppet. Ifall Kina och EU har uppenbara intentioner att fullborda en “debt trap” situation gentemot Kenya och Uganda råder det en någorlunda ambivalens kring. The Economist (2022) antyder att Kina försätter Afrika i en beroendeställning, men eftersom vi saknar specifik information om de faktiska avtalen kan vi inte dra absoluta slutsatser kring intentionerna och ifall aktörerna medvetet har en “debt trap” mentalitet i sitt handlande.

Någonting som vi däremot kan klargöra är konceptet “debt-for-equity-swap”, som belyser att utvecklingsländer som inte kan betala tillbaka sina skulder tvingas att avstå från strategiska tillgångar för att minska sin skuldbörda. I dessa fall kan strategiska tillgångar innefatta både specifika råvaror som olja, men även politiska samarbeten som Githaiga och Bing (2019) menar, kan försämra mottagarlandets inhemska affärer. Detta är även konsekvent med synsättet som presenteras i *The Economist* (2022) angående Kinas inblandning i Afrika, med hänvisning till att en drivfaktor bakom engagemanget är egenintresse. Sålunda, med ovannämnd information i åtanke, är ett tänkbart scenario att Kina och EU investerar i diverse projekt med en debt-for-equity-swap mentalitet. Detta betyder att de aktörer som offentligt förklarar sina projekt i Afrika med altruistiska skäl skulle kunna ifrågasättas, då det kan finnas andra, dolda motiv bakom deras engagemang.

7.2.2. Nykolonialism

Nykolonialismen manifesterar sig under mer subtila former, ofta genom politiskt och ekonomiskt inflytande. Denna moderna form av kolonialism opererar vanligtvis under täckmanteln av ekonomiskt bistånd, där utvecklade länder använder verktyg som lån och investeringar för att påverka politik och ekonomi i utvecklingsländer på sätt som direkt gynnar givarlandet. I fallet med Kenya och Uganda kan man argumentera för att de ekonomiska insatserna från Kina och EU inte enbart är hjälpåtgärder, utan även taktiker för att utöva politiskt inflytande, som även Githaiga och Bing (2019) poängterar i sin tidskrift. Dessa lån och investeringar kan vara villkorade med krav som påtvingar dessa afrikanska nationer att anpassa sina geopolitiska ställningstaganden i utbyte mot finansiellt stöd. Denna dynamik kan placera Kenya och Uganda i en prekär position där de måste väga sina egna nationella intressen mot behovet av utländsk finansiering och beroende.

Denna typ av inflytande illustrerar tydligt hur nykoloniala strategier kan vara en drivkraft bakom ekonomiska bidrag och formandet av globala relationer. Till exempel kan Kina eller EU ställa vissa dolda krav på Kenya och Uganda i geopolitiska frågor som kan innebära en betydande förlust av självständighet för dessa nationer, vilket i sin tur är en modern form av kolonialism.

Mottagarländernas utrikespolitik riskerar att bli alltför beroende av andra länder till följd av de investeringar som skett i det egna landet. Följaktligen hade man med ovannämnd information i åtanke kunnat vidareutveckla Mkhize & Lawrence (2023) forskning och argumentera för att ett engagemang i regionen bör betraktas som någonting negativt. Exempelvis kan det försvåra genomförandet av egna reformer som strider mot givarens intressen, vilket kan leda till en situation där utrikespolitisk utveckling styrs mer av externa intressen än av landets egna behov. Dessutom komplicerar den globala maktbalansen och internationell politik bildandet av en genuint oberoende politik. När mottagarländerna är ekonomiskt beroende av bistånd eller investeringar från externa aktörer, kan dessa länder känna sig tvingade att rätta sig efter givarnas politiska agenda, som Githaiga och Bing (2019) påvisar, vilket potentiellt kan underminera deras suveränitet. Detta är särskilt kritiskt i en värld där geopolitiska intressen ofta är dolda bakom ytan av vad som presenteras som altruistiska biståndsinsatser.

Slutligen är det kritiskt att fortsätta övervaka och kritiskt evaluera Kinas och EU:s roll och inverkan i EAC för att förstå de fulla dimensionerna av deras ekonomiska engagemang och dess potentiella nykolonialistiska dynamiker. En sådan insikt är avgörande för att mottagarländerna fullt ut ska kunna bedöma både de kort- och långsiktiga konsekvenserna av att acceptera utländska investeringar och anpassa sina strategier därefter.

7.3 Potentiella effekter av beroendeställning

Vidare bör det även lyftas fram att beroendet av investeringarna kan komma att leda till ytterligare problematik och större implikationer gällande ländernas nationella prioriteringar, som tydliggjordes i Githaiga och Bings (2019) tidskrift. Med tanke på den skuld som både Kenya och Uganda påtar sig är det inte helt osannolikt att länderna kommer tvingas kompensera för detta genom att skära ner på sin egen finansiering inom andra områden. Detta scenario skapar en situation med tvärsidiga påföljder för dessa länder. Å ena sidan kan infrastrukturprojekt stimulera ekonomisk tillväxt och utveckling, men å andra sidan kan de framhäva en situation där viktiga nationella prioriteringar, exempelvis inom skola och sjukvård, måste revideras eller till och med försummas. På längre sikt kan denna dynamik leda till att länderna måste göra svåra val gällande

vilka nationella intressen som ska prioriteras, vilket givetvis kan påverka deras suveränitet och förmåga att styra sin egen framtida utveckling.

Det är även troligt att ett beroendeförhållande kan skapa en ond spiral och strypa ländernas finansiella kapacitet att initiera och genomföra infrastrukturella projekt utan utländskt kapital. Den tunga skuldbördan, som är en direkt konsekvens av att ha accepterat kapital från Kina och EU, kan leda till att dessa länder blir finansiellt handlingsförlamade. Denna finansiella paralyt, där enorma belopp måste betalas tillbaka, kan i sin tur minska egen förmåga att genomföra initiativ och projekt. Detta beroende av extern finansiering kan alltså försvaga den nationella förmågan att sätta och följa en självständig utvecklingsagenda, och därigenom leda länderna in i en situation där de är mindre kapabla att navigera sin egen ekonomiska framtid, vilket tydliggjordes i Odijies (2021) studie.

7.4 EU:s ökade engagemang

Innan en analys om EU:s ökade ekonomiska engagemang i EAC påbörjas måste bandet spolas tillbaka och fokuset riktas mot Kina som har haft ett historiskt starkt förhållande med den afrikanska kontinenten och mött skarp kritik angående sina storskaliga investeringar.

En relevant fråga att ställa är ifall denna kritik verkligen är berättigad och ifall Kina faktiskt begår några fel. Utifrån de resultat vår uppsats har funnit så är det tydligt att Kinas engagemang sätter dessa länder i en beroendeställning. Vad avsikten till detta engagemang är har vi dock inte kunnat specificera. Däremot har vår uppsats påvisat att ifall Kina sätter länderna i en beroendeställning, borde mycket tala för att EU gör samma sak. Således ligger det i vårt intresse att undersöka den tänkbara avsikten och anledningen som ligger bakom EU:s tilltagande ekonomiska inblandning i Afrika.

Med tanke på att länder som får lån av Kina ofta står inför utmaningar med återbetalningen, är det troligt att de behöver erbjuda annan form av kompensation. Sådan kompensation kan inkludera strategiska fördelar eller tillgång till vitala naturresurser. Forskning av Bräutigam och Gallagher (2014) belyser detta fenomen, där de specifikt noterar att Kinas EXIM bank ibland

kräver återbetalning i form av råvaror som olja. Detta understryker hur dessa lån inte enbart är finansiella åtaganden utan även spelar en central roll i Kinas geopolitiska strategi. Genom sådana avtal säkrar Kina inte bara ekonomisk återbäring utan också långsiktiga geopolitiska och strategiska fördelar. Förmodligen betraktar EU detta ekonomiska engagemang som ett överhängande hot och känner därmed ett krav på att möta detta för att inte förlora sitt inflytande och sin position som en av de världsledande aktörerna.

Vår uppfattning är att de fallen som denna uppsats har tagit upp, samt EU:s andra icke-nämnda aktiviteter inom samma ramar runt om i Afrika, och världen, är en konsekvens och resultat av denna oro som sedan kulminerat i projektet Global Gateway. Vi anser att en outtalad intention bakom EU:s val till att lansera Global Gateway är förhoppningen om att begränsa Kinas övertag eller åtminstone ha samma chans att nå liknande eftersträvaransvärda fördelar. Med hänvisning till att uppsatsen har kunnat visa att även EU bidrar till att försätta länder de lånar ut till i en beroendeställning skulle detta kunna vara ett tänkbart motiv bakom deras handlingar. Således, genom att erbjuda länder ett alternativ till en finansieringskälla, kommer troligen även EU kunna vara berättigade till att ställa krav på länder och mäta sig, samt konkurrera med Kina. Detta leder i sin tur till en motsägelse i Ursula von der Leyens uttalande om att EU inte ska skapa ett beroende utan enbart länkar till de afrikanska nationerna (The Economist, 2022).

Detta för oss vidare in i diskussionen om varför EU inte möter samma kritik som Kina. Möjligtvis hade det kunnat röra sig om att beloppet av investeringarna avsevärt skiljer sig åt och att större kritik därav har riktats till den aktör som lånat ut mest och bidrar till en beroendeställning. Å andra sidan är det möjligt att det har riktats mindre kritik mot EU då majoriteten av deras stora projekt har bestått av investeringar till förnybar energi och demokratifrämjande ändamål. Global Gateway, som på senare år tillkommit, har även riktat ett stort fokus på grön omställning och ger därför "bättre" intryck som rättfärdigar beteendet mer.

Om man istället utforskar EIBs andra stora investering i Uganda, specifikt utbyggnaden av transportvägar, framträder en tydlig avvikelse från bankens vanliga inriktning på förnybar energi och grön omställning. Med tanke på EU:s övergripande engagemang för hållbar utveckling, väcker detta frågor om de underliggande motiven för en så omfattande finansiell satsning i ett

projekt som inte direkt bidrar till dessa mål. Att EIB väljer att avsätta betydande resurser till detta projekt kan ge anledning att spekulera i om EU:s offentliga åtaganden om grön omställning och förnybar energi i vissa fall kan fungera mer som en offentlig fasad. En sådan fasad kan potentiellt användas för att rättfärdiga ekonomiska beslut som i praktiken kanske snarare syftar till att etablera eller befästa ekonomiska och politiska inflytelser i strategiskt viktiga regioner.

Denna situation ger upphov till betydande etiska och strategiska frågeställningar. Hur kan EIB rättfärdiga en så stor investering i ett icke-grönt projekt, när banken samtidigt porträtterar sig som en förespråkare för miljövänliga projekt? Med detta i åtanke hade man kunnat argumentera för att EU:s infrastrukturella projekt inte konsekvent följer deras motiv i att satsa på hållbar utveckling, utan att projekten till stor del efterliknar Kinas projekt. Å andra sidan hade istället ett större fokus kunnat riktas mot Kinas investering i järnvägar i Kenya. Järnvägen hade i allra största grad kunnat betraktas som en infrastrukturell investering som faktiskt satsar på hållbar utveckling och grön omställning, kontrasterat mot EIB:s investering i Uganda.

Det är högst möjligt att vi har sett starkare kritik mot Kina då vi i större utsträckning möts av västerländsk media som klarligen är vinklad till EU:s fördel. Denna vinkling i mediebevakningen kan delvis förklaras med politiska och kulturella allianser som historiskt sett favoriserar västerländska intressen. Vidare är det viktigt att notera att EU presenterar sina investeringar som en del av en större strategi eller projekt, för att främja global utveckling och internationellt samarbete. Även om Kina framställer sitt samarbete med Afrika som ett ömsesidigt partnerskap, tenderar EU:s investeringar ofta att presenteras i en sådan retorik att det underliggande budskapet blir svårtolkat. Det är fortsatt relevant att belysa att EU ofta betonar transparens, ansvarsskydd och respekt för mänskliga rättigheter i sina utländska investeringar, vilket hämmar bilden av egenintresse och ger EU en fördelaktig position i den internationella diskussionen. Slutligen är det även möjligt att det i vissa fall finns en tyst överenskommelse eller underförstådd förståelse bland kritiker och analytiker om att EU:s ekonomiska engagemang, trots sina brister, kan ses som det mindre onda av flera internationella aktörer handlingsätt.

Inom ramen för nykolonialismteorin kan dessa observationer tolkas som indikationer på att även välvilliga projekt kan bära drag av nykoloniala ambitioner. EU:s strategi kan uppfattas som en

form av nykolonialism där ekonomiskt bistånd och investeringar används som verktyg för att inte bara gynna mottagarländerna utan också säkerställa kontinuerligt inflytande och fördelar för givarländerna. Denna förfinade metod för ekonomisk och politisk dominans är svårare att kritisera när den är förklädd till altruism och hållbarhetsmål, vilket komplicerar den internationella kritiken och gör det utmanande att definiera gränsen mellan sann hjälp och nykoloniala intressen.

8. Diskussion

8.1 En kritisk diskussion om forskningen

Ingen vetenskaplig studie är helt fri från begränsningar och vi har noggrant arbetat för att minimera eventuella brister. Trots detta finns det aspekter av vår forskning som kan fördjupas ytterligare. Vi är också medvetna om att uppsatsen kan komma att möta kritik, och detta avsnitt diskuterar potentiella områden för framtida fördjupning och den kritik som uppsatsen kan tänkas få.

I vår mening skulle den mest uppenbara begränsningen, såväl som kritiken, kunnat vara antalet fall. Det är inte en omöjlighet att kritiker skulle anse att uppsatsen troligtvis hade bottnat i en djupare nyans ifall vi valde att inkludera fler fall i får forskningsprojekt. Ett incitament till att innefatta fler fall hade varit att studien hade uppnått en högre grad av generaliserbarhet vilket hade gjort studiens resultat applicerbart på flera fall. För att bemöta denna potentiella kritik vill vi tydliggöra att uppsatsens avsikt aldrig har varit att maximera antalet kvantifierbara fall. Vi har istället lagt ett större fokus på att noggrant välja ut fall som är kännetecknande för respektive aktörs investeringar. Båda aktörernas investeringar är de största mätt i belopp i respektive land. Detta, anser vi är kännetecknande för aktörernas ändamål sett till vad för typ av projekt respektive aktör är benägen till att investera mest i. Genom att genomföra ett urval på detta sätt når uppsatsen en mer bestämd förståelse kring aktörernas angelägenheter i själva projekten. Å andra sidan är vi införstådda i att det riskerar att inte ge en heltäckande bild.

En annan kritisk punkt i vår uppsats är de antaganden vi gör om olika aktörers intentioner. I vår analys har vi tolkat vissa handlingar som drivs av specifika motiv, vilka baseras på de teoretiska perspektiv vi valt. Detta är absolut en kritisk punkt där vår analys kan innehålla en viss grad av spekulation. Även om dessa tolkningar är grundade i befintlig litteratur, är det viktigt att erkänna att sådana tolkningar kan vara subjektiva och särskilt påverkade av vår egen utgångspunkt. För att stärka argumentationens giltighet skulle det därför vara fördelaktigt att i framtida studier använda metoder som tillåter en djupare insyn i aktörernas intentioner, såsom kvalitativa intervjuer där vi direkt kan få tillgång till aktörernas egna uttalanden.

8.2 Värdekonflikter

En fundamental värdekonflikt som genomsyrar vår uppsats är själva kritiken som vi riktar mot investeringarna. Det är rimligt att de utvecklade ländernas ageranden bör kunna kritiseras och granskas, men å andra sidan har investeringarna ägt rum genom en överenskommelse mellan två suveräna parter. Utifrån den tillgängliga informationen vi har tillämpat framgår det aldrig att något land har tvingats till att ingå i ett samarbete, således måste det betyda att samarbetet har varit angeläget för båda parter. Denna insikt för med sig följande värdekonflikt: Är vi berättigade att kritisera samarbetet och investeringarna ifall båda parterna vill ingå det?

8.3. Reflektion

Forskningsprocessen har inte varit fri från utmaningar. Vi stötte på flera hinder i många delar av uppsatsarbetet, men dessa hinder resulterade lyckligtvis till en fördjupning och förbättring av arbetet, kvalitativt, såväl som innehållsrikt. Vårt främsta hinder var att balansera graden av kritisk granskning mot Kina och den information vi hämtade från bland annat EXIM Bank och det kinesiska utrikesdepartementet. Å ena sidan strävar vi efter tillförlitlig information, vilket ledde oss till att komplettera med andra källor. Å andra sidan är vi medvetna om att vårt västerländska perspektiv kan påverka vår analys negativt för Kina. Utöver vår kritiska inställning till de kinesiska källornas tillförlitlighet, erkänner vi också att vårt synsätt är färgat av västerländska värderingar. Detta har vi försökt motverka genom uppsatsens gång för att säkerställa en så objektiv och givande forskning som möjligt. Genom att övervinna dessa svårigheter har vi inte bara raffinerat uppsatsens djup och struktur, utan även utökat vår förståelse för ämnet och dess komplexitet. Arbetet har vidare upplyst oss med en tydligare bild av de potentiella geopolitiska problem som kan bli aktuella i framtiden. Vår innerliga förhoppning är att denna uppsats inte bara speglar vår egen läroprocess, utan också bidrar till att ge läsaren en djupare insikt i dessa kritiska frågeställningar.

9. Slutsats och vidare forskning

Denna uppsats har visat att aktiviteterna hos Kina och EU skiljer sig åt på flera sätt, inklusive investeringsstorlek, andelen av projekten som finansieras, och de uttalade intentionerna med investeringarna. Vi fann att EU:s investeringar i högre grad är riktade mot hållbar energi, medan Kinas investeringar oftare fokuserar på transportsektorn.

Vår forskning har dock visat att båda aktörerna börjar röra sig mer mot varandras områden. En förklaring kan vara den ökade konkurrensen mellan Kina och EU, där båda försöker stärka sina positioner och inflytande i regionen. Detta fenomen är särskilt tydligt genom EU:s lansering av projektet Global Gateway, som syftar till att möta Kinas BRI.

Vidare har vi fastställt att både Kina och EU placerar Kenya och Uganda i en beroendeställning genom sina investeringar, vilket utgör en risk för att samma utveckling sker i övriga länder i EAC. Vi har inte kunnat bevisa detta genom specifika avtal, men istället har vi diskuterat detta utifrån väletablerade teorier och tidigare forskning. Detta beroendeförhållande innebär att länderna kan bli ekonomiskt och politiskt beroende av sina långgivare, vilket kan begränsa deras suveränitet och förmåga att fatta självständiga beslut.

Vi är fast beslutna kring att kritiska ögon borde riktas mot varje aktör som genomför investeringar i denna omfattning. EU har undgått sådan granskning då Kina ofta pekats ut som den största boven av västerländsk media. Detta förhållningssätt riskerar att förbise de potentiella negativa konsekvenserna av EU:s engagemang i regionen.

Uppsatsen kan inspirera till vidare forskning. För att göra resultaten mer generaliserbara bör framtida studier undersöka fler länder och aktörer. Detta innebär att inkludera andra betydande internationella aktörer som USA, Indien och Gulfstaterna samt flera länder inom EAC. Genom att bredda urvalet kan forskningen erbjuda en mer heltäckande bild av hur olika aktörer påverkar regionen. Dessutom kan forskningen utvidgas till att spåra liknande utvecklingar i andra delar av världen, såsom Asien och Latinamerika. Detta skulle ge en bredare förståelse för hur internationella ekonomiska engagemang manifesterar sig globalt och om de observerade mönstren i EAC är unika eller del av en större trend.

10. Referenslista

Advocates for International Development, 2024. *Understanding the Developed/Developing Country Taxonomy*. [Elektronisk].

<https://www.a4id.org/policy/understanding-the-developeddeveloping-country-taxonomy/>.

Hämtdatum: 2024-05-09.

Africa-China Centre For Policy & Advisory, 2023. *China and Infrastructure Development in East Africa: The Case of Kenya and Uganda*. [Elektronisk].

<https://africachinacentre.org/china-and-infrastructure-development-in-east-africa-the-case-of-kenya-and-uganda/>. Hämtdatum: 2024-04-23.

Asia society policy institute, 2019. *Export-Import Bank of China (China Exim Bank) White Paper on Green Finance and Social Responsibility*. [Elektronisk].

<https://asiasociety.org/policy-institute/navigating-belt-road-initiative-toolkit/laws/chinese/export-import-bank-china-china-exim-bank-white-paper-green-finance-and-social-responsibility>.

Hämtdatum: 2024-05-14.

Bräutigam Deborah, Gallagher, P. Kevin, 2014. “Bartering Globalization: China’s Commodity Backed Finance in Africa and Latin America”, *Global Policy*, Vol. 5, uppl. 3, s. 349 - s. 350.

Bloch, Harry & Sapsford, David, 2000. “Whither the terms of trade? An elaboration of the Prebisch—Singer hypothesis”, *Cambridge Journal of Economics*, Vol. 24, Nr. 4, s. 461 - s. 481

Council on Foreign Relations, 2023. *China's Massive Belt and Road Initiative*. [Elektronisk].

<https://www.cfr.org/backgrounder/chinas-massive-belt-and-road-initiative>.

Hämtdatum: 2024-04-13.

Countryeconomy, 2022. *Kenya - Human Development Index*. [Elektronisk].

<https://countryeconomy.com/hdi/kenya>. Hämtdatum: 2024-04-15.

Countryeconomy, 2022. Uganda [Elektronisk].

<https://countryeconomy.com/countries/uganda#:~:text=The%20last%20annual%20rate%20of,table%20of%20191%20 countries%20 published>. Hämtdatum: 2024-04-15.

Countryeconomy, 2022. *China - Human Development Index* [Elektronisk].

<https://countryeconomy.com/hdi/china>. Hämtdatum: 2024-04-15.

EAC, 2024. *Overview of EAC*. [Elektronisk]. <https://www.eac.int/overview-of-eac>. Hämtdatum: 2024-04-15.

Ekonomifakta, 2023. *HDI - Index för mänsklig utveckling*. [Elektronisk].

https://www.ekonomifakta.se/sakomraden/makroekonomi/globala-utvecklingstrender/hdi-index-för-mansklig-utveckling_1211895.html. Hämtdatum: 2024-05-14.

Embassy of the people's republic of China to the federal republic of Ethiopia, 2022. *Xi Jinping Thought on Diplomacy injects strong impetus into China-Africa cooperation*. [Elektronisk].

http://et.china-embassy.gov.cn/eng/zagx/202204/t20220423_10672612.htm.

Hämtdatum: 2024-05-04.

Embassy of the People's Republic of China in the Independent State of Papua New Guinea, 2021. *Foreign Ministry Spokesman's Press Conference*. [Elektronisk].

http://pg.china-embassy.gov.cn/eng/zt/fk/200111/t20011122_980238.htm.

Hämtdatum: 2024-05-16.

European Centre for Development and Policy Management, 2024. *Trouble in paradise: The EU-Africa partnership in a geopolitical context*. [Elektronisk].

<https://ecdpm.org/work/trouble-paradise-eu-africa-partnership-geopolitical-context>.

Hämtdatum: 2024-04-15.

European Investment Bank, 2024. *Who we are*. [Elektronisk].

<https://www.eib.org/en/about/index.htm>. Hämtdatum: 2024-04-24.

European Investment Bank, 2024. *EIB at a glance*. [Elektronisk].

<https://www.eib.org/en/about/at-a-glance/index>. Hämtdatum: 2024-04-24.

European Investment Bank, 2012. *Eastern Africa Transport Corridor*. [Elektronisk].

<https://www.eib.org/en/projects/pipelines/all/20110361>. Hämtdatum: 2024-05-03.

European Investment Bank, 2014. *Kenya: European support for sub-Saharan Africa's largest wind power project confirmed*. [Elektronisk].

<https://www.eib.org/en/press/all/2014-068-european-support-for-sub-saharan-africas-largest-wind-power-project-confirmed>. Hämtdatum: 2024-04-23.

European Investment Bank, 2008. *EIB lends USD 136 million for Bujagali*. [Elektronisk].

<https://www.eib.org/en/press/all/2008-002-eib-lends-usd-136-million-for-bujagali>.

Hämtdatum: 2024-04-23.

European Investment Bank, 2024. *Eastern Africa Transport Corridor*. [Elektronisk].

<https://www.eib.org/en/projects/pipelines/all/20110361>. Hämtdatum: 2024-05-13.

European Commission, 2024. *Global Gateway*. [Elektronisk]

https://commission.europa.eu/strategy-and-policy/priorities-2019-2024/stronger-europe-world/global-gateway_en. Hämtdatum: 2024-04-24.

Esaiasson, Peter – Giljam, Mikael – Oscarsson, Henrik – Towns, Ann – Wängnerud, Lena, 2017. *Metodpraktikan: Konsten att studera samhälle, individ och marknad*. Stockholm: Norstedts juridik, s. 198 - s. 212

Eximbank, 2024. *About the bank*. [Elektronisk].

<http://english.eximbank.gov.cn/Profile/AboutTB/Introduction/>. Hämtdatum: 2024-04-24.

Githaiga, N. Muthoni & Bing, Wang, 2019. "Belt and Road Initiative in Africa: The Impact of Standard Gauge Railway in Kenya." *China Report*, Vol. 55, Nr. 3. s. 193- s. 222.

Kvangraven Harvold, Ingrid, 2023. "Dependency theory: strengths, weaknesses, and its relevance in today i Reinhert, Erik & Harvold Kvangraven, Ingrid (red.), *A Modern Guide to Uneven Economic Development*. Cheltenham, UK: Edward Elgar Publishing, s. 147– s. 170.

Himmer, Michal. & Rod, Zdenek. 2023. Chinese Debt Trap diplomacy: Reality or myth? *Journal of the Indian Ocean Region*, Vol. 18, Nr. 3, s. 1– s. 23.

Kehinde-Balogun, Olasunkanmi, 2023. "Policing third-world countries through a system of lending" *Journal of Global Faultlines*, Vol. 10, Nr. 1, s. 71- s. 87

Keya Anami, Ali, 2023. China's Belt and Road Initiative (BRI) and its role in developing Africa's economies. Case study: Kenya's Standard Gauge Railway (SGR), Kenya. [Elektronisk]. https://www.researchgate.net/publication/377807071_China's_Belt_and_Road_Initiative_BRI_and_its_role_in_developing_Africa's_economies_Case_study_Kenya's_Standard_Gauge_Railway_SGR_Kenya/related. Hämtdatum: 2024-04-23.

Marafa, Mohammed Lawal, 2009. "Africa's Business and Development Relationship with China", *Nordiska Afrikainstitutet*, Vol. 44, Nr. 1, s. 9

McBride, James, Berman & Noah, Chatzky, Andrew, 2023. *China's Massive Belt and Road Initiative*. [Elektronisk]. <https://www.cfr.org/backgrounder/chinas-massive-belt-and-road-initiative>. Hämtdatum: 2024-04-24.

Ministry of Works & Transport, 2024. *Kampala-Entebbe Expressway*. <https://www.works.go.ug/component/k2/item/25-kampala-entebbe-expressway>. Hämtdatum: 2024-04-23.

Mkhize, Mbekezeli Comfort & Lawrence, Audrey Rozanne, 2023. "China's Involvement in Africa: A Solution or a Problem?", *Journal of African Foreign Affairs*, Vol 10, Nr. 3, s. 77 - s. 102.

Mwilima, Harrison Kalunga, 2023. "The European Union and regional integration in East Africa collective and individual state priorities compared". *New York : Routledge*, s. 1 - s. 2

Obikwelu Ifeanyi John, Gérard-Marie Messina, Odumegwu, Andy Chukwuemeka, 2023. *The Effects of Neocolonialism on Africa's Development*, Vol. 4, Nr. 2. s. 3- s. 35.

Odiije, E. Michael, 2022. Unintentional neo-colonialism? Three generations of trade and development relationship between EU and West Africa. *Journal of European Integration*, Vol. 44, Nr. 3, s. 347 – s. 363.

Owaka, S. Peter, 2023. *China to strengthen cooperation with EAC in capacity building and trade*. [Elektronisk].

[www.eac.int.https://www.eac.int/press-releases/151-international-relations/2830-china-to-strengthen-cooperation-with-eac-in-capacity-building-and-trade](https://www.eac.int/press-releases/151-international-relations/2830-china-to-strengthen-cooperation-with-eac-in-capacity-building-and-trade). Hämtdatum: 2024-04-17.

The Global Economy, 2021. *Human Development - Country rankings*. [Elektronisk].

https://www.theglobaleconomy.com/rankings/human_development/European-union/#:~:text=The%20average%20for%202021%20based,available%20from%201980%20to%202021.

Hämtdatum: 2024-05-14.

"The Chinese-African relationship is important to both sides, but also unbalanced", *The Economist*. Dagstidningsartikel. 2022-05-22.

The World Bank, 2024. *The World Bank in Eastern and Southern Africa*. [Elektronisk].

<https://www.worldbank.org/en/region/afr/eastern-and-southern-africa>. Hämtdatum: 2024-05-16.

Watts, Michael, 2009. "Neocolonialism", *Elsevier*, Vol. 1, Nr. 1, s. 360